

Julij 2021

Jadran 2021

Hrvaška

1. julij 2021, četrtek

Glamoč - Kornati - Žman

1. julij 2021, četrtek

Noč je bila mirna in tiha, dobro smo spali.

Po kavi in plavanju gremo malo pogledat, če so Kornati še tam, kot pred nekaj tedni.

Zaslalomiramo skozi Velo Proverso in med Kornati nas pričaka prijeten veter. Ugasnem motor in razvijem flok.

Malo si pogledamo otoke raztresene tam naokrog in svetilnik Tajer na Veli Sestrici, nato pa obrnemo proti Mali Proversi.

Levo od nas Telaščica, desno Kornati.

Tu seveda nismo sami, tu je glavna čartrska avtocesta, ki so popestrijo še številne turistične ladjice in vmes še kak ribič.

V Kornatih se ne ustavljamo in tako prihranimo 1200 kun dnevne vstopnine, kolikor bi nam vzeli rangerji, če bi se ustavili.

Skozi Malo proverso skrajšam jadro in prižgem motor, saj je prometa preveč, da bi tvegali jadranje skozi preliv na jadra.

Hribi z Dugega otoka preveč mešajo veter za tak podvig. V samem prelivu se srečamo z eno jadrnico, le malo naprej (še med svetilniki) z večjo turistično ladjo, za nami in pred nami je kolona plovil. Ne, tu se ne bi igral z jadri, kjer težje kontroliraš hitrost, ko ti hrib vzame veter.

Pogledat si gremo še Sali in smo si edini, da pač obstaja ciljna publika za ta kraj a mi to nismo. Raje nadaljujemo proti Žmanu preverit, če je tista gostilna od zadnjič še tako dobra.

Vmes nekaj pojemo, potem zvemo, da je nečakinja danes naredila diplomski izpit in to primerno zalijemo. Še dobro, da je na hladnem dovolj Rozate in šampanjca. Tudi pomanjkanja ledu in bazilike ne trpimo.

Sidramo pred Žmanom. Luka je za nas premajhna. Največja dolžina za v luko je 12 m, mi jih imamo 15. Tudi globine so sumljive. Na karti je vse označeno kot globina pod 2 m, mi merimo v globino 2,1 m.

Sidramo skoraj nesramno blizu plaže, a izgleda, da se kopalci ne razburjajo. Vseeno se kasneje prestavimo bolj v sredo zaliva.

Odveslamo v luko in naredimo dolg sprehod po Žmanu. Vasica je ravno prav pozabljena od glavne turistične poti, da je zanimiva.

Večerja v preizkušeni restavraciji Roko je spet preseгла pričakovanja. Spet smo naročili preveč in se komaj odvlekli do čolna.

Za štiri ljudi pa smo plačali manj, kot bi stala dnevna karta za Kornate, kupljena v parku, celotna izkušnja pa je spet več, kot pozitivna.

Jutri se moja posadka poslovila in bom za par dni ostal sam.

2. julij 2021, petek

Žman - Peterčane - Vir

Ponoči ni bilo čisto mirno.

Sidrišče pred luko v Žmanu je res le za lepo vreme, pa še najedli smo se preveč.

Zjutraj nas pričaka delno oblačno in hladnejše vreme. To je tisti občutek, ko še ne moreš reči, da te zebe, ampak se ne bi branil majice.

Oblačno vreme izkoristim za vzdrževalna dela v sidrniku. Gasilska cev, ki preprečuje, da bi sidrna veriga tolkla po jeklu je že preguljena, pa še ena od vrvic, ki jo drži na svojem mestu se je preglodala. Tudi nekatere oznake dolžine verige bodisi manjkajo, ali pa so zelo slabo vidne.

Rdeč trak odrežem kar s stare, strgane slovenske zastave, rumenega pa žal nimam in dam belega. Zelem in moder sta še dobra.

Za prvo kopanje se prtestavimo na Iž, zraven otočka Sridnji. Tam ni voda nič toplejša in nič lepša, kot pred Žmanom, sčasoma pa veter iz bližnjih ribogojnic prinese neprijeten vonj po umetnih gnojilih. Tudi sonca ni, zato sledi nov premik.

Jaz sem planiral Muline, južna luka na Ugljanu, zalivček, ki je krasno zaščiten pred maestralom, ki se je začel krepiti. A ravno, ko smo blizu skoraj dežuje, sidrišče pa je zelo polno. Prepolno za naš okus. Malo smo se razvadili in hočemo

sidrišče samo zase.

Danes je petek in verjetno se čarteraši, ki so previsoki za Ždrelac (in to so dandanes skoraj vsi) vračajo proti svojim bazam v Zadru in okolici. To pa je zadnji lep zaliv preden prideš v Zadarski kanal recimo s Silbe ali Dugega.

Zato raje sidramo pred otočkom Rivanj.

Do Peterčan potem odjadramo. Maestral je malo premočan za moj okus in zaliv v Peterčanih je precej neudoben. Uspemo se vazat na pomol kljub vetru, ki je pihal do 17,5 vozlov. Na pomolu je bilo precej neudobno. Pojemo kosilo in se preselimo na vrt gostilnice na rivi. Čokoladne lava tortice so odlične.

Potem me posadka zapusti in se odpelje proti Sloveniji.

Obiščem še teto, ki trenutno biva v hotelu zraven, potem pa odvežem vrvi in se prestavim uro in pol proti severu na otok Vir.

Tu bo spanje udobneje, pa še nekaj ur manj imam potem do cilja na Krku.

Malo motoriram, malo jadram, vmes še operem en stroj perila in se igram s škotami floka in solent jadra. Ti dve jadri nikakor nočeta sodelovati skupaj tako, kot bi si želel. Vem, da solent lepo sodeluje z genovo.

Morda bom solent zamenjal z viharnikom, ta lepo dela v tandemu s flokom.

3. julij 2021, sobota

Vir - Punat (Krki)

Kdaj je utihnila glasba na obali ne vem, ker sem dosti prej zaspal.

Za tole pot na sever bi imel boljši veter, če bi lahko najprej naredil drugi del poti, potem pa prvega. Okrog Zadra je namreč dopoldan napovedana bonaca, popoldam pa naj bi pihalo, medtem ko je v Kvarneru za dopoldan napovedana šibka burja, popoldan pa bonaca. Ampak to žal ne gre in se bom verjetno celo pot spopadal s pomanjkanjem vetra.

A za take razdalje je boljše premalo vetra, kot preveč.

Kmalu po sedmi zjutraj odrinem in čim zavijem okrog rta Kozjak zagledam delfine.

Najprej enega, potem tri, potem pa vidim, da jih je veliko, a niso v strnjeni skupini. Razporejeni so od Vira proti odprtemu morju do koder jih še lahko vidim. Verjetno lovijo. Mogoče pa zato do zdaj nismo videli delfinov, ker vsakič smo prepozno odpluli?

Vetra je malo, v začetku lovim zadnje zdihljaje nočnega burinčka, potem pa zapiha šibak zahodnik.

Samo na jadra ne bi šlo, vetra je pod 5 vozlov, a skupaj z motorjem lepo plujemo. Jadra verjetno dodajo kak vozal k hitrosti.

Med potjo se lotim menjave jader. Solent in flok namreč nikakor nočeta sodelovati in ne morem učinkovito pluti z obema prednjima jadroma. Nista krojena na enako obliko in si eden drugemu kradeta veter. Solent kar dobro sodeluje z genovo, ampak genova ne gre sama v majhno režo med obema priponama in jo je treba naviti vsakič, ko hočeš narediti obrat. In obratov je v Jadranu veliko, saj stalno pluješ med otočki. To je razlog, da imamo postavljen flok namesto genove, ki bi bila za šibke jadranske vetrove sicer boljša izbira. Solent zamenjam z viharnikom in se malo igram s pozicijami vozičkov. Hitro najdem pravo kombinacijo in zadovoljen ugotovim, da viharnik lepo dopolnjuje flok in doda nekaj hitrosti. Skupaj sta skoraj enako učinkovita, kot precej večja genova.

To kombinacijo bom kar obdržal na navijalcih.

Močno sonce me kar dobro skuri, ko menjavam tale jadra in napeljujem štrike. Vetra pe je ravno dovolj, da imam težave pri zlaganju solenta. Če bi imel pomočnika, bi bilo enostavno, tako pa mi veter sproti pokvari gube, ko hodim z enega na drugi konec.

Na koncu jadro bolj za silo zvijem. To je naloga za takrat, ko bo barka na miru in vetra ne bo, ali pa, ko bom imel pomočnika.

V startu se še nisem odločil do kam grem danes, a sredi dneva že vidim, da bom potegnil vse do Krka in res že pred peto popoldan vržem sidro v zalivu Konobe, kjer je nudistični kamp. To je zadnja priložnost sidranja v čisti vodi preden zapljuje v laguno v Punatu. Voda v laguni ni čisto po mojem okusu kar se kopanja tiče. Zelena, motna, včasih rahlo smrdeča. Zunaj je precej lepša, čeprav je manj topla. Edina resna napaka tega sidrišča je, da mimo vozi cel kup plovil, ki delajo valove.

Do pete ure popoldan sem preplul čez 50 NM. Današnji 'delivery' je bil torej uspešen.

Zvečer se prestavim v laguno in skupna bilanca dneva je: Preplutih 53 navtičnih milj s povprečno hitrostjo 5,2 vozla. Vetra ni bilo veliko, največ je instrument zabeležil 14 vozlov (true), večino dneva je bilo precej pod 10, zato sem tudi imel kar 8 ur prižgan motor.

4. julij 2021, nedelja**Punat (Krk)**

Ponoči sanjam da dežuje.

Ne! Res dežuje. Dežja nisem videl že dolgo. Vstanem in grem zapirat barko. Večina oken je itak zaprtih, tega sem se naučil že na karibih, kjer vsak dan malo dežuje, a vhod je odprt, da imam več zraka.

Pol treh zjutraj je. Seveda se vse stvari zgodijo ob dveh ali pol treh ponoči. Verjetno se je tudi ta zgodila ob dveh, le da se jaz nisem zbudil do pol treh.

No, pa mi ne bo treba zjutraj prati palube.

Zjutraj mi res ni treba prati palube, le malo pobrišem in podrgnem s krpo. Ena briga manj. Malo še pospravim po barki in spakiram svoje stvari za 14 dni. Popoldan namreč pride moja posadka, jaz pa zapuščam Herona in se preselim na Julijo, barko, kjer bom 14 dni učil jadranja dva mlada para.

S tem se Heronov dnevnik za 14 dni poslavlja. Beremo se, ko se vrnem na Herona.

17. julij 2021, sobota**Punat (Krk)**

Spet sem nazaj na svoji barki in s tem se nadaljuje dnevnik.

Prihod ni bil tako enostaven, kot sem si predstavljal. Včeraj in danes smo namreč doživeli pravo pustolovščino.

Z jadrnico, na kateri sem učil jadranje smo bili zasidrani v zalivu Sv. Fumija na Rabu. To je velik, varen zaliv zelo primeren za sedanje nestabilno vreme, ko so napovedane nevihte in dež.

Zvečer odveslamo na obalo in gremo na Rab na sladoleđ. Ves čas opazujemo črno nebo in vsem se po malem mudi nazaj na barko. Samo trije smo še, en par smo pred nekaj dnevi že odložili. Odkar smo sami so to prave počitnice.

Precej piha. Mi smo na obalo priveslali, a piha proti barki, tako da ni problemov. Veter nas skoraj odnese mimo barke, komaj jo ujamemo.

Rutinsko zahtevam, da pospravimo lestvico iz vode in čoln obesimo na nosilce. To je moja navada, ki se je vsaj v slabem vremenu držim, če je le mogoče. Če je vse lepo pospravljenno lažje spim pa še čolna nam ne more odnesti ne veter ne kak nepridiprav.

Piha vse močnejše in priužgem instrumente, da pogledam hitrost vetra. Sunki so nad 30 vozlov. Iz severa piha. Tranontana. Danes je ravno tu meja med burjo in zahodnikom, čez nas se premešča fronta. V daljavi se bliska, občasno dežuje.

Potem opazim, da na eni barki nekaj bliskajo z baterijo. Pa še obzorje se spreminja.

Hm, to pa ne bo v redu. Drsimo!

Presneto. Kako je to mogoče? Imamo več kot 65 m verige v 8 m globoki vodi, sidro je odlična Rocna prave velikosti. Ko smo sidrali smo res dobro zategnili verigo, saj je bil močan veter napovedan.

Očitno so spremembe smeri vetra (pihalo je od NW, N in NE in se nekajkrat ponovilo) dovolj premaknile sidro, da je malo zplesalo levo-desno in pri tem nabralo nekaj šopov trave, ki raste tukaj na dnu. Ta trava se je ujela v lok sidra in onemogočila, da bi se sidro znova dobro vkopalo. O tem sem že bral in to naj bi bila ena redkih slabosti sidra Rocna (in vseh podobnih z lokom).

A v tistem času nisem razmišljal o tem. Samo prižgal sem motor in poizkušal barko obdržati na mestu. Julijan je šel na sidro.

A kot zakleto - sidrni vinč ni delal. Že prej nam je nagajal. En konektor je precej korodiral, pa sem ga razdrl, očistil in je potem spet delal. Do zdajle.

Julijan gre na motor, jaz grem na sidro. Noč je črna, ničesar ne vidimo okrog sebe, obale se ne vidi, le luči Raba se vidijo. Vsaj to. Se da orientirati. V zalivu je še nekaj bark, ki imajo sidrne luči visoko na jamborih, njihovih trupov ne vidimo in ponoči je težko oceniti kako daleč so. Kar blizu nasprotne obale nas zanese. Julijan in Nika delujeta kot usklejen par in uspeta z motorjem obdržati barko stran od obale, medtem ko jaz na hitro razdrem prostor pod winčem in z roko malo zavijem konektor.

Dokler ga držim v roki vinč dela. Dvigam verigo. Veliko je je, počasi gre. Medtem lahko samo upam, da Julijan in Nika ne izgubita orientacije in da uspeta barko zadržati dovolj daleč od obale. To v tem vetru ni čisto enostavno za nekoga, ki to dela prvič v življenju in to v črni noči medtem, ko mu veter nabija dež v oči, okna sprayhooda pa so neprozorna in se skozi ne nič ne vidi.

Končno je sidro na palubi. Pohitim v kokpit in prevzamem krmilo.

Julijan in Nika sta dobro opravila delo. Smo sredi zaliva in dovolj daleč od ostalih bark, da nem ne preti nasedanje ali trk. Uff.

Nevihta je ravno na vrhuncu in sledi razmislek:

Ali v nevihti sidrati v črni temi v zalivu, kjer je kar nekaj bark in to s sidrnim vinčem, ki ne dela, ali odpluti na odprto morje in počakati, da najhujša nevihta mine.

Nihče ni zaspan, Vsi trije smo pripravljeni prebedeti nekaj ur in odločimo se da jo kar mahujemo proti Krku.

Ja, vem, čez Senjska vrata moramo. To je tam, kjer ima burja mlade.

Sedajle sicer piha tramontana, a to je prehodni veter, ki se lahko vsak trenutek obrne v burjo. Po napovedi bi moralo biti najhujše že za nami, a še ni. Napovedano je, da se bo veter umiril.

Do Punata imamo 20 NM. Štiri ure v normalnem vremenu, a precej več v tako slabem. Dokler piha tramontana bo veter točno v nos, valovi nas bodo ustavljali. Vseeno gremo. Če bo zunaj prehudo lahko še vedno pridemo nazaj in poizkusimo sidrati, ko se nevihta vsaj malo poleže. Vhod v zaliv je dobro označen s svetilniki in zaliv poznamo. Najprej razvijemo kak meter floka, saj je prvi del poti ob Rabu veter bolj z boka. To nam dobro pomaga pri hitrosti, pa še barka je bolj mirna. Ta jadrnica (Hanse 40e) odlično jadra, z motorjem pa je malo počasnejša. Relativno šibak motor za to velikost barke vrti zložljiv dvokraki vijak, ki na gladkem morju krasno dela, a v večjih valovih mu malo primanjkuje moči. Več jadra si ne upamo odviti, saj so jadra že precej preperela od UV žarkov, veter pa neusmiljeno žvižga in ne želimo si sredi noči še imeti opravka s strganim jadrom. Sicer je res, da naj bi ju naučil čimveč o jadraniu, a menjava strganih jader ponoči v neurju ni na programu učenja. Blizu Donje Punte se naš kutz spremeni iz NW v N. Sedaj je veter v nos, otok pa nas ne ščiti več pred valovi. Sedaj bomo videli, kaj na zares čaka. Jadra so pospravljena, motor je na dobrih 2000 obratih. Hitrost pa le 3 vozle in včasih manj. Skačemo z vala na val, dobro nas nabija. Verjamem, da mlada ekipa zdaj razume zakaj vztrajam, da je barka vedno pospravljena in vse omarice dobro zaprte. Sicer bi bilo zdaj vse po tleh. Menjavamo se za krmilom na uro, uro in pol. Veter noče ponehati. Presneto, pa saj smo se ravno danes učili, da naj bi bila tramontana kratkotrajen prehoden veter, ta pa kar traja in traja. Šele tik pred laguno v Punatu veter poneha. Barko privežemo na njeno stalno mesto v marini in se utrujeni spravimo spat. Mislim, da smo to noč dobili dva pomorca, ki sta uspešno prestala vse, kar nam je narava tokrat namenila. Noben se ni pritoževal in lepo sta oddelala njune izmene. Dopoldan pospravimo barko in se spakiramo. Mlada pomorca domov, jaz pa na Herona. Ta me pričaka v najlepši luči. Sveže opran, vse deluje, nič ni strgano ali polomnjeno, voda je polna, gorivo natočeno, v hladilniku pa me čaka hrane za cel mesec. Tadej je lepo skrbel za Herona teh 14 dni. Še poslovilna pica na Krku in ostanem sam. Ravno dovolj časa še imam, da operem en stroj perila in malo pogledam po barki, pa je večer tu. Po napovedi naj bi danes deževalo, a tule smo imeli prav lepo vreme. Pihala je umirjena burjiica, dežja pa je bilo ravno tri kapljice. Primalo, da bi se sploh splačalo zapreti okna. Dolg in poln dan je za mano. Lepo bo spet spati doma na Heronu.

18. julij 2021, nedelja

Punat (Krk)

Dobro sem spal na Heronu, a sem se zgodaj prebudil. Jasno, saj sem pozabil zatemniti kabino. Če je bila sobota kljub napovedi lepa, je nedelja malo mešana. Veliko oblačnosti, malo sonca, veliko dežja. In seveda vmes ves čas burja. Dopoldan se odpravim na Julijo, da popravim kontakte sidrnega vinča. Tu tečejo veliki tokovi. Okrog 80 A. Konektor, ki zdaj nagaja je 20 A. Mu kar oprostim, da je izpustil dušo. Ker ne vem, kje bi dobil tako močan konektor spojim kable z izolirano krimp cevko. Na srečo imam material in klešče na Heronu, tako da ni težav. Seveda se močno ulije dež ravno takrat, ko hočem začeti delati zunaj na palubi. Vodila me je previdnost in sem s seboj vzel računalnik, tako da lahko gledam YouTube medtem, ko čakam, da preneha deževati. Marina ima Wi-Fi, ki ga lovim tudi na Heronu na sidru, a tule dela hitreje. Ko končam še izkoristim marinski tuš. Če sem delal na Juliji sem po moji definiciji marinski gost in upravičen do kopalnice v marini. Tuši so prenovljeni in res vzorno lepi in praktični. Ne vem zakaj imajo ponekod tuše, kjer ni niti poličke za odložiti stvari niti obešalnikov za brisačo. Tu je seveda vse na svojem mestu. Tuš ima panoramsko stekleno steno. Na srečo ta ne gleda na promenado ampak na zaprt ogrejen kos notranjega dvorišča. Nihče te ne more gledati, ko se tuširaš, hkrati pa imaš občutek tuširanja na prostem, Meni se je zdelo to prav simpatično. Tudi materiali kopalnice so izbrani, zelo je čisto in vse brezhibno dela. Upam, da tako tudi ostane. Na poti nazaj me ujame dež, pa me sploh ne moti. Itak imam glavo že mokro, zebe me ne, pa tudi iz cukra nisem. Na Juliji naredim še par malenkosti in se vrnem na Herona. Motorčer na čolnu dela brezhibno. Odkar ima nov vplinjač ni problemov. Je pa treba pluti v tej laguni počasi. Uradna omejitev hitrosti plovbe je 2 vozla. Le kdo si je to izmislil. Mogoče so napisali 2 vozla, da ljudje ne bi drveli hitreje od 5 vozlov.

Za taksiste in turistične barkače očitno omejitev ne velja. Občasno naredijo kar konkreten val, ko drvijo mimo Herona. A port kapitan je najbrž njihov bratranec in če popoldan skupaj pijejo mu menda ne bo dopoldan pisal kazni. Skuham si dobro večerjo in ugotavljam, da s tem tempom porabe hrane nimam nobene šanse, da bi porabil omembe vredene količine preden se pokvari. Primer jogurti: dva litrska in kakih 10 lončkov. Toliko jaz v celem mesecu ne porabim. Na srečo je hčadilnik dober in pri temperaturi blizu ničle stvari zdržijo presenetljivo dolgo. Zvečer spet dežuje. Zaradi mene lahko tudi neha. Nekaj lepega vremena bi se prileglo.

19. julij 2021, ponedeljek

Punat (Krk)

Najprej opozorilo na napako: Včerajšnji dnevnik je bil pokvarjen, saj je v njem ostal del zapisa od predvčeraj. Zdaj je popravljen in ga lahko normalno preberete.

Tokrat sem se spomnil in zatemnil kabino, zato sem spal nekoliko dlje.

Komarjev ni bilo, verjetno jih je odpihnila burja.

Ta zjutraj še kar žvižga med priponami in počasi je imam že dovolj.

Saj ni panike. Tule sem varno sidran v pravi hurikanski luknji in vala sploh ni, dno dobro drži in prostora je neskončno.

Ampak ko grem z barke sem poškopljem, saj mali valovčki škropijo po dingiju.

Saj res, včeraj sem pozabil napisati, da sem pri pristajanju na Herona zlomil podaljšek ročice izvnrkmnega motorja.

Samo malo sem z njo zadel ob barko, pa se je kar razletela. Še preden sem jo uspel prijeti se je že potopila v zeleno vodo lagune, kamor je ne grem tauhat.

Res je, da je ta ročica pretrpela že veliko in je pravzaprav čudo, da je zdržala 10 let. Bila je na tropskem soncu, na soli, vlagi in na tresljajih motorja. Ves čas v uporabi.

Plastika pač ne zdrži vsega.

Malo sem pogledal po netu koliko ta reč stane, saj sem imel idejo, da naredim kar sam novo iz stvari, ki so na barki, pa ugotovim, da so nove po 30 eur. In so lepše, kot bi bila moja.

Pokličem nautično trgovino tule v marini Punat in imajo jo na zalogi. Cena pa enaka, kot cenejše internetne trgovine. Ni kaj razmišljat.

Zvečer grem itak na sprehod, pa se ustavim še v marini in to nabavim. Kupim še Flex-o-Foldov cink protektor, ko ga ravno vidim. Seveda ni original ampak hrvaška kopija. Dela enako dobro, le pol cenejši je. Sem že imel takega in ga je ravno prav požiralo.

Ko sem ravno v marini pogledam še, če mi je uspelo dobro zalepiti pokrovček el. kabla na Juliji. Izgleda OK, pokrov se odpira in ne razpade takoj. Za nekaj časa bo, potem bo treba pač pokrovček zamenjati. Izkoristim še ponudbo marine in se znebim smeti in se stuširam, kot bi bil še vedno gost marine (na Juliji).

Sprehod po Puntu je bil daljši, kot sem ga imel v mislih izpred nekaj let in nazaj se mi je že prav vleklo. Že dolgo nisem toliko prehodil.

Je pa vsaj zvwčwr nehalo pihat. Vožnja s čolnom od marine do Herona je bila povsem mirna. Smer vetra je še vedno NE (burja), a tole piha morda 5 vozlov. Čas je že, da se jutri prestavim ven iz te mlakuže.

20. julij 2021, torek

Punat (Krk)

Še zvečer je izgledalo, da se bom sam premaknil ven na kopanje, danes pa se je izkazalo, da je Krk poln prijateljev, ki so tu na dopustu.

Povabljen sem v kamp na 'kavo', kjer naj bi se srečal z dvema jadralkama. Ena je v kampu, druga naj bi prišla iz Malinske. Pa to drugo raje naložim že v Puntu in se skupaj zapeljemo z barko do kampa. Z njo je še njena prijateljica in vsaka s po eno hčero in smo kar dobra klapa za izlet.

Itak moram malo zagnat motor, da segregem vodo in operem en stroj perila. Izven lagune lahko tudi naredim nekaj vode.

Ta mlade si želijo na eno bolj obljudeno plažo, mi pa jo mahnemo pred kamp.

Tu ni dobro sidrišče, saj na dnu ni mivke, ampak so skale. A za čez dan bi moralo biti v redu.

V bifeju na plaži res začnemo s kavo, potem pa nadaljujemo pred prikolico in na sporedu ni samo kava. Dobro smo postreženi, tako da lačni in žejni nismo.

Ne spoomnim se, kdaj sem se nazadnje kopal s plaže, saj se sicer vedno z jadrnice. No, tudi tako se da v vodo.

Pri odhodu pa se zaplete.

Najprej vidim, da je čolnič v vodi in ne na obali. Ker tule ni take plime imam na sumu, da ga je kdo porinil v vodo, čeprav je prišla res visoka plima, tako da je zalilo celo ležalnike in fiksne sončnike na plaži. Ponavadi čoln zanesem res visoko v breg in ga še privežem na nako drevo, a tule to ni bilo mogoče, saj ni bilo dovolj prostora in nobene fiksne točke za privez. Lahko bi vsaj vzel s seboj sidro in ga vkopal v plažo. Lekcija naučena.

Na srečo je bil čoln še tam, le kak meter od plaže.

Naslednji zaplet je bil pri dvigu sidra na Heronu.

To se je zataknilo med skale. Malo poizkušam z nežno vožnjo naprej in nazaj, preveč nasilen pa ne želim biti, da česa ne zvijem.

Ne premaknemo se z mrve točke. Desetmeterska oznaka na verigi gleda iz vode za pol metra, torej mora biti zataknjeno še nekaj verige.

Nataknem si masko in plavuti in grem pogledat. Na sidro navežem kos vrvi, ki jo privežem na bitvo na barki. Na srečo sem sidral v globini 8 m in sem se lahko potopil do sidra in imel še dovolj zraka, da sem spodaj zavezal vozal.

Ogledal sem si tudi v katero smer moram zapluti, da ga sprostim.

Sidro se brez dodatnih nevšečnosti sprostí izpod skale in ga lahko dvignemo.

V kampu pa sem srečal še Roka in Stašo, s katerima smo se zaman lovili po Dalmaciji pa se nam ni uspelo srečati. Kako je svet majhen.

Zvečer še malo posedimo v kokpitu v laguni v Puntu, potem pa ostanem sam.

Prav lep dan je bil, pa še perilo imam oprano.

21. julij 2021, sreda

Punat (Krk)

Za danes sem se zmenil za en enodnevni izlet s klapo iz kampa.

Dve družini, se pravi štirje odrasli, štirje bolj ali manj odrasli otroci in dva mikro psa.

Malo gneče bo, a saj je samo za en dan.

Zjutraj jih s čolnom zvožim na barko in odplujemo.

Burja je povsem popustila, le valovi so še ostali.

Cilj je Rab, se pravi, da gremo proti jugu, piha pa šibak vetrič (5 vozlov) s severa. Neuporabno.

Valovi pa se še naprej valijo skozi senjska vrata, saj je še uro nazaj pihala burja. Sprememim lokacijo in gremo najprej na Cres.

Z vetrom z boka in valovi v krmo je vožnja bistveno lepša in udobnejša. Še jadramo lahko.

Sidramo v Uvali Poje, za rtom Tarej. Malo nas pozibavajo zapozneli valovi burje, a je prav v redu.

Sledi kopanje in prevoz živali s čolnom na kopno. Na barki ostanem sam z najstarejšim sinom, ki se je ravno vrnil iz Zrč in takoj nato še maturanca z Zakintosa in rabi malo počitka. Še vedno nosi na roki trakce od obeh žurov. Očitno je bilo dobro.

Malo pomalicamo in se napotimo na Rab med otočke pred Supetarsko drago.

Napoved pravi, da vetra danes ne bo, a nekaj burjice je ostalo v senjskih vratih za seme in lahko večino poti jadramo.

Tam spet kopanje, veslanje (prevoz živali na obalo) in potem en resen piknik s cvičkom in čevapi.

Psa sploh nista v napoto, saj sta večino časa v boksih. Ta mali ima 1,5 kg, ta večji mogoče toliko, kot manjša muca.

Pot nazaj pa je prav adrenalinska.

Burja je kljub napovedani bonaci vseeno zapihala in smo s polnih jader prešli najprej na prvo in potem na drugo krajšavo glavnega jadra ter iz celega floka + viharnika na koncu samo na viharnik.

Valovi so bili skoraj enaki kot zjutraj (dobrega pol metra), le da je sedaj pihalo do 30 vozlov. Bako nam je povsem nasolilo in mladino dobro namočilo, preden so se spravili s palube v kokpit.

Hitrosti jaranja so bile solidne. Vodilna številka je bila v glavnem 7, včasih tudi 8 vozlov, največ je bilo 8,5. In to pri glavnem jadrju na drugi krajšavi in viharniku. Heron itak ne mara preveč jader, saj se sicer preveč nagne in zaradi polnega trupa potem zavija v veter, krmilo pa mora zato biti precej odklonjeno in zavira. Z manj jadrju pa je vožnja udobnejša in vsaj enako hitra.

Ko se bližamo vходу v kanal pred Puntom je že tema, tako da izkusimo še čare nočnega jadrjanja.

Na pomolu v mali marinici čisto na severu lagune je ravno dovolj prostora, da lahko privežemo Herona na bok, da se posadka izkrca.

Nekaj se čudijo, kako sem lahko pristal v tako majhno luknjo med dvema barkama in to še v temi, pa jim nisem hotel kvariti občudovanja z razlago, da je pristanek z vetrom v preme eden najlažjih.

Zadovoljni zapustijo barko.

Rutinsko hočem odpeljati barko na sidro, ko . . . Nič.

Ne vžge. Niti ne mrdne. Mlatim po gumbu za vžig, pa nič ne pomaga.

Jooj, pa kaj mi je tega treba pozno zvečer na tesnem prostoru v marini, ki je nisem plačal. Če ostanem čez noč me bo to stalo 100€, pa še raje spim na sidru.

Razdrem komandno ploščo Yanmarja, kar sploh ni enostavno, saj so vijaki imeli 15 let časa, da dobro zarjavijo in se ne dajo zlahka odviti. Gledam, merim z instrumentom, vse mi izgleda v redu.

Upam, da ni crknil štarter ali njegov rele.

Odprem stranske pokrove motorja, da pogledam, kje sploh imam štarter.

In takrat jo zagledam.

Drobno žičko, ki visi ob motorju in ki nima tam kaj iskati.

Brez konektorja na koncu, brez funkcije. To ni prav.

Hitro najdem vzrok:

Žička se je odlomila tik pred konektorjem, tam, kjer je največ stresa zaradi vibracij.

Začasno rešim situacijo kar z luster klemami, grem gor in poizkusim.

Motor vžge v prvo, tako kot vedno prej.

Hura.

Ta žička je bila komanda za rele šarterja in se je očino zlomila enkrat po tem, ko sem startal motor pred vstopom v kanal.

Prestavim se na sidro in utrujen še napišem tale zapis.

Jutri me čaka še veliko pospravljanje vsega, kar sem danes razdejal, ko sem lezel v skladišča, da sem razmontiral komande motorja, ki seveda tudi še niso dobro nameščene nazaj.

22. julij 2021, četrtek

Punat (Krk) - Pogana (Cres)

Čez noč in zjutraj burja še lepo vleče.

Napovedano je, da bo ponehala, a to je bilo napovedano tudi včeraj, pa se je popoldan samo okrepila in pihala še celo noč.

Ne morem še na pot, saj me čaka najprej pospravljanje razdejanja od včeraj.

Kako si želim, da bi imel 6 m dolge roke, da bi lahko prijel matico znotraj boksa z eno roko in vijak zunaj pod krmilnim kolesom z drugo.

Ker roke ne sežejo naokrog moram plezati v locker, pa ven, pa spet not, za vsak vijak posebej, saj imam le ene patentne klešče, ki mi lahko držijo matico.

V locker zmečem še vso kramo, ki je bila prej notri, pospravim bokobrane in vrvi od včeraj (ponoči nisem imel več energije) in jo mahnem iz lagune.

Burja še lepo vleče, a pojenjuje. Pozen sem, saj sem včeraj dolgo v noč popravljaj motor. Če bi vstal bolj zgodaj bi imel boljši veter.

Nekako pol poti sem vseeno lahko jadral, potem je vetra povsem zmanjkalo.

Sem pa vsaj opral rjuhe in naredil nekaj vode.

Sidram v Pogani pred kamp Baldarin. Zdi se mi, da sem sidral nesramno blizu, a ko se vrnem s sprehoda sta med mano in obalo še dve jadrnici. Zvečer se sidrišče napolne. Same slovenske registracije, v glavnem starejše lastniške barke.

Seveda, čarteristi gredo sto metrov naprej na plačljive boje.

Je pa sama sreča, da ni kdo sidral na mojem sidru, saj je prej v zalivu pihalo z juga, sedaj pa je bonaca, barke pa kažejo s premcem na zahod. Heron definitivno ni obrnjen v smeri našega sidra ampak se je zavrtel na zadnjih nekaj metrih verige, ostala veriga in sidro sta na našem levem boku.

Jutri dobim za par dni novo ekipo.

Če se mi bo dalo, bom zgodaj zjutraj še malo razsolil palubo, saj nam je včerajšnja burja naredila solni cvet po celi barki. Česarkoli se primer imaš roko belo od soli.

23. julij 2021, petek

Pogana (Cres) - Silba

Zjutraj še pred kavo malo pomijem palubo z vodo, ki sem jo prihranil od spiranja perila včeraj.

Zjutraj je sol od rose še razmočena in gre zlahka dol.

Po kavi se prestavim nekaj bližje obali, da se lažje vkrcamo, saj dobim novo ekipo.

Vkrcamo se na vesla v dveh plovih malega čolnička in potem odplujemo.

Prva postaja je Olib. Nekaj jadramo, malo motoriramo, se vmes še malo vlečamo za barko in pristanemo v kristalno čisti vodi, ki je taka, da bi jo kar pil.

Olib me vedno znova preseneti s svojo lepo barvo vode.

Po kopanju se prestavimo na sidrišče pred Silbo in na poti srečamo delfinsko mamico z mladičem. Mi iz Oliba na Silbo, onadva pa iz Silbe na Olib.

Spet veslamo na obalo. Malo mi je žal, da nismo dali na čolnič motorja, saj nismo tako blizu, kot ponavadi. Sidrišče je kar polno in so najboljše mesta že zasedena.

Silba nam ponudi lep sprehod, pijačko na obali in večerjo zraven cerkve.

Veslanje nazaj na barko poteka v popolni bonaci, a vseeno ne veslamo čisto naravnost.

Ali je za to kriv alkohol ali pa neuskklajenost veslačev bo za vedno ostala skrivnost.

Utrujeni se umaknemo v svoje sobane.

24. julij 2021, sobota

Silba - Ist - Molat

Na Silbi smo dobro in dolgo spali. Ne spomnim se, kdaj sem nazadnje vstal šele okrog devetih.

Napovedujejo, da bo začel pihati jugo, a ni čisto jasno ali bo tože danes ali šele jutri, pač odvisno od tega kateri model gledaš.

Premaknemo se na Ist in za vsak slučaj sidramo v severni luki. Tudi. če jugo zapiha takoj smo varno sidrani v zalivu, ki je za jugo povsem varen.

In Ist ima hrib in na vrhu hriba cerkvico.

In seveda, kjer so slovinci in hrib je jasno, kaj sledi. Treba je na vrh.

Ni važno, da je ravno poldne, ni važno, da ve vroče kot v peklu, ni važno, da na poti ni sence niti za vzorec. Slovenec ima v genih, da mora v hrib.

In prisopihamo do cerkvice na vrhu.

Na poti mislim na tiste reveže, ki so po tej poti morali nositi v hrib vse težke kamne iz katerih je cerkvica zgrajena.

Zgoraj se nam odpre krasen pogled na okoliške otoke. Ves trud je poplačan.

Žal nimam v nahrbtniku kakšnega mrznega piva, a voda je tudi v redu.

Na poti nazaj srečamo nekoga, ki skoraj teče v hrib.

Ko je že mimo nas se zavemo, koga smo srečali. Miran Tepež je tekkel v hrib. Izmenjamo si par besed, saj ga tudi moja posadka pozna. Sicer pa, le kdo ga ne pozna.

Precej pozneje srečamo zadihane in premočene člane njegove jadralske ekipe, ki grizejo kolena in sprašujejo, če je še daleč.

Hja, Tepeš le le eden. Edini in najhitrejši. Ravno so s Skokico na poti v Italijo, je mimogrede še opravil en hiter kondicijski trening.

Ne vem, če sem že kdaj pivo spil hitreje, kot danes spodaj v vasi.

Res smo 'Slovinci', da smo rinili v hrib opoldan v največi vročini.

Kopanje na Heronu se prileže.

Premaknemo se še do Molata, na sidrišče Jazi.

Pričakoval sem, da bo tu že kakšna barka, saj je napovedan jugo in to sidrišče je za jugo dobro zaščiten, a me vseeno presenetilo število bark na sidrišču. Preveč jih je, da bi jih sploh štel, a jih je definitivno več, kot 25.

Večar končamo ob kelpetu v dobri družbi moje posadke in ugotavljamo, da je Bushmils res boljši kot Hoferjev poceni whisky.

Ja, ni nam nič hudega.

Kapitan in kapitan pripravnik

Sonce neusmiljeno žge.

Ali najdete Herona v zalivu?

Kapitanu je na vrhu pošteno vroče

Senca, kje si.

25. julij 2021, nedelja

Molat-Dugi otok-Pag

Na Molatu smo spali, kot da jugo sploh ne piha. Povsem mirno je bilo, le veter je zavijal skozi pripone.

Zjutraj gremo najprej na Dugi otok obujat spomine.

Najprej malo orce za rekreacijo, potem uspemo zadeti vse prehode med otočki, ki v 25 in več vozlih juga postanejo ožji, kot so ponavadi.

Sidramo za rtom Shajanje, dokaj blizu svetilnika Veli Rat.

Začuda smo edina jadrnica v zalivu, medtem ko je na drugi strani v zalivu Pantera resna gneča. Pa še majejo se vsi.

Pri nas pa ni vala niti za vzorec.

Vseeno ne bi veslali na obalo v tem vetru, saj res pošteno piha. Posadko odpeljem na obalo.

Takrat smo odkrili še novo vrsto ptic: Potunka (ali v originalu potunkica). Zlobneži pravijo, da je bila ta vrsta že odkrita, ter da se ji reče vranjek, ampak naše ime je toliko boljše, da bomo predlagali spremembo.

Potunke so nas prav zvedavo gledale in obračale glave levo in desno, preden so izginile pod gladino.

Uganiti kje bo prišla ven pa je podobno, kot zadeti na lotu.

Skuhamo in pojemo še kosilo, saj smo tule res dobro sidrani in čisto na miru.

Ves čas resno piha.

Ko dvignemo sidro in jadra pa nenadoma veter pade pod 10 vozlov in spreminja smer. Pihne palo z leve, malo z desne, malo pa od zadaj.

Če bi to vedel bi raje jadral in bi potem jedli.

A na srečo to traja le kakšnih 10 minut, potem se jugo začne vračati.

Verjetno ga je zmotila bližnja nevihtica, ki nam je nasule nekaj dežja pomešanega s saharškim peskom.

Barka je spet vsa usrana, itak je pa povsem slana.

Jugo kmalu pridobi prejšnjo moč in dobro jadramo.

Večino časa je glavno jadro na drugi krajšavi, spredaj pa bodisi flok ali pa samo viharnik.

Hitrosti pa odlične. Če pade na 7 vozlov že razmišljamo, kaj je narobe. Precej časa vozimo 8 ali 9, skoraj 10 vozlov.

Z vetrom v bok ali v polkrmu gre vsaka barka hitro, če je dovolj vetra.

Mi vozimo bolj konzervativno, se pravi s precej manj jader, kot nekaj čarterskih bark, ki jih vidimo okrog nas, a jih vseeno eno za drugo prehitevamo.

Če imaš ograjico v vodi še ne pomeni, da hitro jadraš. In če te pri tem vsakih pet minut obrne v veter, ker krmilo pogleda iz vode, potem tudi ne napreduješ tako dobro.

Ampak, glavno, da se zabavajo. Kako so že včasih rekli: Kateri avto gre najhitreje po makadamu? Službeni. Tu pa velja: Katera barka je najbolj nagnjena in z največ jadrji? Čarterska. Otoki kar letijo mimo nas in prav kmalu smo na Pagu, kjer sidramo v zalivu Slatina. Tu še nisem bil, a oblika nakazuje, da mora biti dobro za jugo. In res je. Niti malo vala, še vetra skoraj ni čutiti. Povsem drug svet. Na obali najdemo gostilnico, kjer se okrepčamo. Večer zaključimo na Heronu. Samo dve jadrnici smo v tem ogromnem zalivu. Jutri pa nazaj na Cres, saj mora posadka domov. Glede na napovedan jugo bo jadrnanje hitro z vetrom v krmo. Upam, da res.

26. julij 2021, ponedeljek

Slatina(Pag)-Punta Križa(Cres)-Veli Lošinj-Olib

Vstanemo, spijemo kavico in pojemo zajtrk. Glede na napovedan jugo je bolje jesti še na sidru, saj nas zna med plovbo zibati. Pa ni bilo nobenega resnega zibanja. Jugo se je nekoliko umiril, a je bila plovba z vetrom v polkrmo hitra, saj smo imeli odprta vsa jadra na polno, zibalo pa ni močno, saj val ni bil velik. Na Cresu pristanemo ob napovedanem času. Malo me je skrbelo, kako se bomo izkrcali, saj je zaliv odprt na jugo, pa ni bilo problema. Sidral sem skoraj pred recepcijo kampa in tam je bilo že malenkost zaščite pred valovi. Posadka je lepo počistila barko znotraj, tako da sploh nisem imel nobenega dela. Zunaj pa itak ni imelo smisla čistiti. Vsake pol ure je padlo pet kapljic dežja. Ravno dovolj, da je razmazalo saharški pesek po palubi, a premalo, da bi opralo barko. Ostenem sam. Usmerim se nazaj na jugovzhod, saj Lili kmalu pride v okolico Zadra. Spotoma se ustavim še na poslovnem pivu v Velem Lošinjju, kjer sem oddal še neke kreme. Zanimivo, da sem z barko rabil od Punta Križe do V.Lošinja skoraj enako časa, kot posadka z avtom. Z avtom je treba do Osorja in nazaj dol, pot je dolga čez 40 km, z barko pa grem lahko direktno in imam vsega 5,5 NM. Na pomolu je bil prostor, zato sem Herona za pol ure privezal, da smo v miru spili pivo. Pot proti jugu je bila seveda manj zabavna, kot prej navzgor. Celo pot sem tolkel orco, palubo je dobro poškopilo in vmes sem si nekajkrat premislil kje bom prespal. Na koncu sem se odločil za Olib, ki ima za jugo dovolj dobro zaščitem zaliv pod mestom s pogledom na Silbo. Za hec sem preizkusil, kako bi bilo na Silbi, a je vala ravno dovolj, da ne bi dobro spal. Itak pa se mi ne da na kopno, torej je vseeno kje sidram. Po celem dnevu in preplutih skoraj 50 NM sem kar utrujen, čeprav sidram le 10 NM od včerajšnje lokacije. Pa še ušesa mi je dobro prepihal in upam, da ne bo kaj narobe. Za jutri napovedujejo še nekaj juga, potem pa bo nekaj časa več ali manj bonaca. Uradna hrvaška pomorska napoved je sicer bolj dramatična, ampak sem navajen, da so vedno grozeči: 'Upozorenje. Do sredine noči su na sjevernom i srednjem Jadranu mogući udari SE vjetra oko 35 čvorova. Mjestimice neverini . . '. In še 'SE (jugo) će okrenuti na SW i na NW, na sjevernom i delu srednjeg jadrna ponekdje na NE. . . ' Hja, samo še vetra navzgor niso napšovedali, sicer pa so našteli vse smeri. Bomo videli, kaj bo zares iz tega. Položil sem nekaj več verige in resno zategnil, ampak računam na dobro spanje. Edini resni val tule je od trajekta. Ta pa dobro zdrma sidrišče.

27. julij 2021, torek

Olib - Peterčane

Noč je bila povsem mirna, a jaz sem slabo spal, pa sploh ne vem zakaj. Skoraj vsako nočno uro sem videl, ko sem gledal, če je že jutro. Dve kavici me vseeno spravita k sebi. Pihlja bolj malo, med 5 in 8 kaže instrument, a tule za rtom je tudi včeraj v solidnem jugu pihalo precej manj, kot zunaj. Bomo videli, če bo kaj z vetrom. Za danes napovedujejo skoraj nič vetra iz različnih smeri. Vseeno dvignem glavno jadro, odmotoriram v veter okrog zahodne kardinalne oznake in se usmerim nekam proti celini. Samo na jadra gre prepočasi. Spremenjlive sapice obravnavam tako, kot pridejo. Če ne morem pluti v pravi smeri plujem na najboljši trenutni VMG. Če veter čisto crkne motoriram. Nekaj časa kaže, da mi bo uspelo priti na Vir, potem veter crkne, se obrne, malo zapiha in to se večkrat ponovi. Tako, kot so napovedali, šibak veter spremenjive smeri. Popoldan pristanem v Petrčanih. Vmes malo delam vodo, palube pa se mi ne da oprati. Tu se lotim dveh projektov.

Prvi je, da ojačam zvok sidrnega alarma. Za sidrni alarm uporabljam Vespermarine AIS vatchmate, ki troši zanemarljivo malo elektrike. A njegov alarm je pretih za moja ušesa. Če bi drseli medtem, ko spim dvomim, da bi se predramil. A alarm ima dodatni izhod (max 150 mA), na katerega vežem brenčača. To je kakih 30 let star brenčač za pozabljene luči v avtu, ki se mi valja med električno kramo. Ta ima zopern zvok. In za alarm je zoprno dobro. Projekt je začuda hitro zaključen.

Drugi pa je servisiranje prednjega WC-ja, kjer pušča semering ročne črpalke za splaknjevanje.

Te semeringe imam seveda s seboj (saj vsakemu povem, da imam na barki skoraj vse, razen ledomata in kofe mašine), a so skriti v vodovodni škatli, ki je v prostoru pod sidrnikom, do katerega se pride iz skladišča pod prednjo posteljo.

Se pravi razdreti posteljo, izprazniti skladišče, se splaziti notri in izvleči izpod sidrnika vso robo, dokler ne pride na plano prava škatla.

Zamenjava je nekoliko umazano delo - to ja pač črpalka, ki črpa človeške izločke, a ni prehudo, saj pri nas rigorozno vztrajamo, da se dobro pumpa.

Stari semering noče iz ležišča. Zob časa ga je dobro spojil z ohišjem. Na koncu mi le uspe (ven gre po koščkih) in ostane mi le še zamenjava glavnega tesnila, podmazovanje in sestavljanje vseh koščkov.

Zdaj WC spet dela, kot se šika.

Jutri namreč pride Lili in ona raje uporablja prednji WC. Če WC ne bi bil brezhiben ne bi bilo sreče na Heronu.

Ostene mi le še mukotrno pospravljanje vse krame.

Paluba pa jutri. Mogoče.

Cela barka je takale. Kakega resnega dežja pa ne bo še nekaj časa.

Zaradi malega semeringa v vrečkici na sredi slike sem moral razkopati celo barko.

Stari in novi semering drek pumpe.

28. julij 2021, sreda

Petrčane - Muline (Ugljan)

To noč sem takoj zaspal, čeprav sem bil vezan na pomol, špring je rahlo zategovalo, en bokobran je škripal, ko me je jugo naslanjal na pomol, mulci so imeli žurko na pomolu, pa še s terase na drugi strani zaliva pa se je slišala glasba.

Prav nič me ni motilo.

Prav nič do takrat, ko se je en komar odločil, da sem dovolj spal in je začel brenčati okrog moje glave. Ampak, jaz sem se

odločil, da dam raje njega spat. Vključil sem kemično vojno in sladko zaspal do jutra.

Danes še vedno piha jugo, čeprav naj bi že včeraj nehal, le da je danes bolj vroče. Tudi oblačno ni in to pomeni, da je pranje palube predstavljeno na hladnejši termin.

Posesam barko in še enkrat vse prebrišem, saj je le najboljše dovolj dobro za admiralico, ki pride danes.

Riva v Petrčanih še nikoli ni bila tako polna avtov, kot danes, a je Lili vseeno dobila parking le nekaj metrov od barke.

Plan je jasen: Na morje. Kamorkoli, kjer je lepa voda.

No, saj je tudi tukaj voda povsem čista, a je za najin okus tu preveč ljudi. Ko sem se zjutraj kopal sem moral imeti gor kopalke.

Jugo se je precej umiril, a ga je bilo še ravno dovolj, da sva ležerno odjadrala (samo na flock) na Ugljan v 5 NM oddaljen zaliv Muline, ki je prostoren in povsem zaščiten pred jugom. V zalivu je tudi luka in nekaj gostiln, a naju to danes ne zanima. V enem koncu zaliva so boje s koncesijo, a je še vedno ogromno prostora na drugi strani zaliva, kjer sidrava v mivki v 7 m vode.

Potem počivava, kakšno rečeva, pojeva odlično kosilo, se kopava, ...Skratka, dopust.

Ja, lepo je, ko je admiralica spet na barki. Heron potem res postane pravi dom.

Če sem sam se še pričati nimam s kom.

29. julij 2021, četrtek

Muline (Ugljan)

Zjutraj z Lili razmišljava kam bi danes odplula.

Gledava napoved vetra, karte, razdalje in se na koncu odločiva:

Tule, kjer sva, je kar v redu.

Nikamor ne greva, saj sva na dopustu in nama ni treba nujno spreminjati lokacije, da bi se dobro imela.

Zaliv ima sicer nekaj manjših pomankljivosti. Recimo to, da leži ob dokaj prometnem prelivu med Ugljanim in Rivanjem, a tistih par valov ob vsakem trajektu bomo že preživeli. Čez dan naredi mimohod še vojaška ladja. Izgledala je prav huda. Slovensko floto bi zmlela v nekaj sekundah.

Že takoj zjutraj operem en stroj perila, poptem delam vodo, da bodo rezervoarji polni, ko pridejo obiski.

Dan mine ob kopanju in poležavanju.

No, vmes Lili znotraj prebriše celo barko, saj ji očitno moj standard čistoče ne zadošča povsem, ali pa se je čez noč že nabralo nekaj novega prahu.

Prava delovna akcija pa se začne, ko moč sonca nekoliko popusti.

Takrat se končno lotiva pranja palube. Ta rjav pesek je tako droben in skoraj masten, da ga je težko sprati. Jaz mečem z vedrom na barko morsko vodo, Lili riba s krtačo, paluba pa je ogromna in ji ni in ni konca..

Le zakaj sva kupila tako veliko barko.

Blizu krme poteka veliki finale, kot na IO v Tokiju. Izgleda že, da zmaguje paluba, saj imava že vsega dovolj, ko potegneva iz sebe še zadnje atome moči in pomijeva še zadnji meter barke. Zmagala sva. Privoščiva si zaslužen kopanje in potem kozarček.

Admiralica si sicer nekaj mrmra v brado, da si je dopust predstavljala nekoliko drugače, a je bilo to preslišano.

Upam, da bo danes močna rosa, da malo odmoči sol, jutri samo še splahnem s sladko vodo in morda malo pomijem še kokpit.

Ta je sicer bil pomit pred nekaj dnevi, a tule se vse hitro umaže.

Je pa zanimivo, kako so obrnjene barke v tem zalivu. Tule je nekaj toka, ki se vrtinči v zalivu in obrača barke po svoje, veter pa po svoje. Večkrat smo obrnjeni vsak v svojo stran, veter nam pa piha z boka, kar na idru ni ravno normalno. Izgleda, da je skrajno konec velikega otoka in ozek prehod med otoki vzrok za ojačan moski tok. Če počasi plavam sem kar na mestu. Zanimivo.

Zvečer veter povsem popusti in to izkoristijo komarji, ki priletijo do barke. Kemična vojna je napovedana.

Jutri pa nazaj na celino naložit novo posadko. Le vremenska napoved za naslednji teden mi ni prav všeč, saj se spet nekaj meša v sceno jugo. Bomo videli, kaj bo iz tega.

30. julij 2021, petek

Muline - Petrčane - Brbinj (Dugi otok)

Zjutraj naju malo zaziba trajekt, a naju ne zbudi dovolj, da ne bi še malo poležala.

Po kavici se prestaviva v Petrčane, kjer pričakujeva novo ekipo.

Pomol je zaseden, zato sidrava le nekaj metrov od pomola, a se kmalu naredi dovolj prostora, da podaljšava verigo in se veževa na pomol.

Vroče je. Na vodi je precej bolj prijetno kot tule v vasi.

Posadka se je uspešno prebila čez vse meje in zastoje in vkrcamo se na Herona.

Verjetno vlada danes v Sloveniji pomanjkanje hrane, saj smo na Herona vkrcali toliko robe, da se je kar posedel. Verjemem, da so police ljubljanskih trgovin sedaj prazne.

Prvo kopanje imamo v zalivčki na Rivanju, potem pa se prestavimo na Dugi otok.

Del zaliva Lučina pri Brbinju je onesnažen z bojami, a je del še vedno na voljo za nas, ki smo raje na lastnem sidru.

Jaka je napihnil SUP, a njegovo SUPanje sploh ni več zanimivo za gledat, ker je preveč suveren in nam ne privošči spektakularnih padcev in nazaj pride suh. Še dobro, da sta bila vmes na SUPu oba z Nejo, da smo bili deležni nekaj akcije. Brat in sestra hkrati na enem SUP-u pač mora privedi do ruvanja in prevračanja in posledično zabave za vse, ki ju opazujemo.

Večerjo spečemo na roštilju in ekipa je utrujena a zadovoljna.

Lep dan je bil.

31. julij 2021, sobota

Brbinj (Dugi otok) - Kosirača(Ist)

Že ponoči je zapihal toplejši veter. Jugo je zapihal skoraj en dan prej, kot je bilo napovedano.

Letos sem resno razočaran nad točnostjo vremenskih napovedi.

Še dobro, da smo sidrani v zalivu, ki je dobro zaščiten tudi pred jugom.

Kljub vetru Vanja in Jaka odplavata na obalo po svež kruh.

Današnji plan, da gremo še malo na jug se torej spremeni. Raje se odpravimo na sever.

Prva postaja je kopanje na severnem koncu Dugega otoka pri rtu Suha. Tu je lep zaliv s kristalno čisto turkizno modro vodo, ki je dovolj dobro zaščiten pred jugom. Čez nizek pas kopnega gledamo gnečo bark v zalivu Pantera.

V zalivu nismo sami, ampak saj smo na prime lokaciji sredi sezone. Gneče pa vseeno ni.

Kmalu blizu nas sidra jahta, s katere spustijo v vodo igrače in opazujemo, kako se gostje vlečejo po vodi s podvodnimi skuterji.

Ampak premika se tudi jahta.

Očitno so slabo sidrali in so kmalu že nekaj sto metrov daleč.

A se preveč ne sekirajo. Priplujejo nazaj in spet vržejo sidro. No ja, tudi tako se da.

Ko se nakopamo in na SUPamo se z vetrom spustimo proti Istu in sidramo na njegovi severni strani, ki je dobro zaščiten pred jugom.

Jaka nam skuha vrhunsko carbonaro, ki jo zalijemo s solidnim slonskim vinom.

Po večerji se mladina odloči, da je bolje, da gresta na vrh do cerkvice že zvečer, da ju ne bi kdo budil zgodaj zjutraj in jih silil v pohod na vrh otoka 'dokler še ni prevroče'. Neja in Jaka sta kar prebrisana in nas dobro zmanipulirata..

Do mraka ju še ni nazaj in mama je že precej zaskrbljena. Razpoloženje se občutno dvigne, ko ju opazimo na obali.

Ko priSUPata nazaj smo vsi veseli.

Jutri sledi naskok na cerkvico še za ostalo posadko. Optimistični čas odhoda je 'kmalu po zori', a verjetno bo dejanski čas odhoda 'enkrat po jutranji kavici'. Bomo videli.